

(Kort bemærkning).

Aage Brusgaard (FP):

Snart det halve af Danmark er jo fredet – nej, det kan ikke gøre det. Det kan ikke gøre det, vi har jo 7-kilometers-kystlinjen. På Mors har vi kun et lille stykke inde midtpå, der ikke er fredet.

Men ellers så mener vi altså, at før man kan rejse en virksomhed, hvis det er det, det gælder, så skal miljøforholdene, kloakering, vandtilførsel og el og sådan nogle ting være i orden. Det er jo den første betingelse. Men derudover så mener vi rent faktisk, at det stort set skal være tilladt, hvis det ikke generer andre, og hvis borgeren selv ejer jorden.

Der er jo det ved det, at der er ingen, der vil bygge et sted, hvor det er fuldstændig åndssvagt, fordi banker og kreditforeninger vil sige nej, og kommunalbestyrelsen vil sige nej. Det, vi ønsker, er så bare at lægge det ud til kommunen. Og derfor vil vi ikke få noget vildtvoksende byggeri. Jeg har nævnt det før, så sent som i sidste uge.

Altså, hvis vi havde haft en socialdemokratisk regering og de restriktive love, vi har i dag, så havde vi aldrig fået en Grundfos, som Bjerringbro er vokset op omkring, vi havde aldrig nogen sinde fået en Lego, så en Billund kunne gro op omkring den. Det kunne ikke lade sig gøre med de love, vi har i dag. Vi havde jo selvfølgelig en Stauning og sådan noget dengang, men han var heldigvis ikke så bevæbnet med love og paragraffer og computere, så tingene gled trods alt, og tak og lov for det.

Bent Hindrup Andersen (EL):

Så fik vi den, regeringens landdistriktsredegørelse. Der er desværre ikke noget nyt under solen, og der er udsigt til, at udviklingen fortsætter som hidtil.

På ét område er der dog sket noget, nemlig detailhandelen, og den historie om detailhandelen ville det være dejligt at kunne fortælle for flere områder. På detailhandelens område konstaterede miljø- og energiministeren, at noget var galt. Store butikcentre skød op på bekostning af den lokale dagligvareforsyning. Ministeren indførte et midlertidigt stop for butikker over 3.000 m² brutto for dagligvarer og over 1.000 m² brutto for udvalgsvarer.

Og der blev nedsat et udvalg, Detailhandelsudvalget, som barslede med en rapport, en udmærket og grundig rapport, om forholdene inden for detailhandelsområdet, og det barslede også med anbefalinger, anbefalinger, som nu er

fulgt op med den lov, der permanentgør det midlertidige stop. Det løser ikke alle problemer, men det giver luft, og det bør følges af yderligere indgreb, som jeg vil vende tilbage til.

Jeg havde set frem til, at landsplanredegørelsen og landdistriktsredegørelsen havde taget lignende initiativer på andre områder.

Udviklingen i fødevarerindustrien ligger lige for. Fusionerne fortsætter, og vi ser initiativer til supermejerier og superslagterier, og selv de mellemstore må lukke. I den anden ende kæmper økologerne for at genåbne slagterier og mejerier på gårde og i landsbyer. Udviklingen er lige så deprimerende som udviklingen i detailhandelen og burde være genstand for samme opmærksomhed og samme indgreb efter samme model, dvs. et midlertidigt stop for opførelse af nye store fødevarerindustrier, en tænkepause, nedsættelsen af et udvalg til at udarbejde en rapport og anbefalinger, der kan vende udviklingen, sandsynligvis et permanent stop i planloven, efterfulgt af initiativer til støtte for genåbning af følgeindustrien i landsbyer og landdistrikter.

Men der er larmende tavshed fra regeringen, og Venstre og De Konservative kigger ned i gulvet. Hvis der skal ske en vending af udviklingen, er det nødvendigt, at vi griber ind på samme måde, som vi gjorde det i detailhandelen. Vi skal gribe ind over for centraliseringen, f.eks. ved hjælp af planloven.

Det samme gælder transporten. Der investeres gigantbeløb i lufthavne, broer og motorveje, en voldsom satsning på forbindelsen mellem de store byer. Redegørelsen peger på nogle projekter i lilleputklassen, der eventuelt kan sættes i værk. Det er teletaxa, jeg tænker på, og individuelt orienteret kollektiv trafik i landdistrikterne.

Helt tåbeligt synes jeg det er, at der ikke kan skabes et flertal for gratis færger og transport til beboerne på de 27 små øer; selv SF er meget fordommende over for dette forslag. Det forstås jeg simpelt hen ikke. Senest har øboerne da også protesteret over prisstigninger som følge af en ny færge. Så længe færgen sejler, skal øboerne betale, f.eks. dengang der var en færge til Langeland, men når broen så kommer, så er det gratis. Jeg opfatter færgerne til de 27 små øer som deres landevej; sådan er det i øvrigt også i Sverige.

Det koster små 5 mio. kr. at få rettet op på denne urimelige forskelsbehandling. Men hvad siger ministeren, hvad siger SF, og hvad siger V